

Арбузова Татьяна Васильевна,

к.э.н., доцент, доцент кафедры публичного управления, администрирования и международной экономики, Белоцерковский национальный аграрный университет, г. Белая Церковь, Украина

Ищейкин Тимур Евгеньевич,

к.э.н., доцент, доцент кафедры менеджмента им. И.А. Маркиной, Полтавский государственный аграрный университет, г. Полтава, Украина

Параскева Алена Магомедовна,

к.э.н., доцент кафедры менеджмента, Луганский национальный университет имени Тараса Шевченко, г. Старобельск, Украина

Data about the authors

Svitlana Kozhemiakina,

Dr. Sc. (Economics), Professor, Professor of Management Department, Borys Grinchenko Kyiv University, Kyiv, Ukraine

Tetyana Arbuzova,

PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of Department of Public Management, Administration and International Economics, Bilotserkiv National Agrarian University, Bila Tserkva, Ukraine

Tymur Ishchejkin,

PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of I. Markina Department of Management, Poltava State Agrarian University, Poltava, Ukraine

Alena Paraskieieva,

PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Management, Luhansk Taras Shevchenko National University, Starobilsk, Ukraine

УДК 336.22

<https://doi.org/10.5281/zenodo.6574884>

ШИМАНОВСЬКА-ДІАНИЧ Л.М., ШКРОБОТ М.В.,
БЕРЕЖНА Ю.Г., ГНАТЕНКО І.А.

Стратегічні орієнтири в плануванні діяльності інноваційно активного підприємства в умовах удосконалення податкової політики, інвестиційних ризиків та управління змінами в знаннєвій економіці

Актуальність теми дослідження. Дослідження питання формування стратегічних орієнтирів у плануванні діяльності інноваційно активних підприємств в умовах удосконалення податкової політики, інвестиційних ризиків та управління змінами в знаннєвій економіці обумовлюється відсутністю єдиного алгоритму та моделі даного процесу.

Постановка проблеми. В сучасних умовах важливим етапом процесу формування стратегічних орієнтирів у плануванні діяльності інноваційно активних підприємств є розробка програми дії щодо зниження ступеня ризику, що особливо актуально в умовах удосконалення податкової політики, інвестиційних ризиків та управління змінами в знаннєвій економіці. Зазначені факти актуалізують тему дослідження.

Постановка мети і завдань дослідження – дослідити стратегічні орієнтири в плануванні діяльності інноваційно активного підприємства в умовах удосконалення податкової політики, інвестиційних ризиків та управління змінами в знаннєвій економіці.

Метод або методологія дослідження. В статті використано історично-логічний метод; метод систематизації, класифікації й теоретичного узагальнення; метод логічного аналізу і синтезу.

Презентація основного матеріалу (результати дослідження). Актуалізовані етапи стратегічного управління змінами інноваційно активних підприємств, зокрема вибір стратегії управління змінами та розробка програми дій щодо зниження ризиків. Базуючись на існуючих підходах до управління змінами (активний, адаптивний і консервативний), керівництву інноваційно активних підприємств запропоновано використовувати стратегічні альтернативи управління змінами для окремих напрямів діяльності.

Галузь застосування результатів. Результати дослідження можуть бути використані в практичній діяльності інноваційно орієнтованих підприємств для підвищення ефективності діяльності.

Висновки за статтю. За результатами дослідження встановлено, що для вдосконалення

системи управління інноваційно активними підприємствами актуальною є адаптація самої концепції планування діяльності та інтеграція існуючих стратегічних напрямів для формування більш ефективної системи ризик–менеджменту, орієнтованої на принципи знаннєвої економіки. Для визначення рівня ризикозахищеності інноваційно активного підприємства в умовах удосконалення податкової політики, інвестиційних ризиків та управління змінами запропоновані сучасні імітаційні моделі.

Ключові слова: стратегічні орієнтири, планування, інноваційно активні підприємства, податкова політика, інвестиційні ризики, управління змінами, знаннєва економіка.

ШИМАНОВСКАЯ–ДИАНИЧ Л. М., ШКРОБОТ М. В.,
БЕРЕЖНА Ю. Г., ГНАТЕНКО И. А.

Стратегические ориентиры в планировании деятельности инновационно активного предприятия в условиях усовершенствования налоговой политики, инвестиционных рисков и управления изменениями в значительной экономике

Актуальность темы исследования. Исследование вопроса формирования стратегических ориентиров в планировании деятельности инновационно активных предприятий в условиях усовершенствования налоговой политики, инвестиционных рисков и управления изменениями в значительной экономике обуславливается отсутствием единого алгоритма и модели данного процесса.

Постановка проблемы. В современных условиях важным этапом процесса формирования стратегических ориентиров в планировании деятельности инновационно активных предприятий является разработка программы действия по снижению степени риска, что особенно актуально в условиях усовершенствования налоговой политики, инвестиционных рисков и управления изменениями в экономике знаний. Указанные факты актуализируют тему исследования.

Постановка целей и задач исследования – исследовать стратегические ориентиры в планировании деятельности инновационно активного предприятия в условиях усовершенствования налоговой политики, инвестиционных рисков и управления изменениями в значительной экономике.

Метод или методология исследования. В статье использованы историко–логический метод, метод систематизации, классификации и теоретического обобщения; метод логического анализа и синтеза.

Презентация основного материала (результаты исследования). Актуализированы этапы стратегического управления изменениями инновационно активных предприятий, в частности, выбор стратегии управления изменениями и разработка программы действий по снижению рисков. Основываясь на существующих подходах к управлению изменениями (активный, адаптивный и консервативный), руководству инновационно активных предприятий предложено использовать стратегические альтернативы управления изменениями для разных направлений деятельности.

Область применения результатов. Результаты исследования могут быть использованы в практической деятельности инновационно ориентированных предприятий для повышения эффективности деятельности.

Выводы по статье. По результатам исследований установлено, что для усовершенствования системы управления инновационно активными предприятиями актуальной является адаптация самой концепции планирования деятельности и интеграция существующих стратегических направлений для формирования более эффективной системы риск–менеджмента, ориентируясь на принципы экономики знаний. Для определения уровня защиты от рисков инновационно активного предприятия в условиях усовершенствования налоговой политики, инвестиционных рисков и управления изменениями предложены современные имитационные модели.

Ключевые слова: стратегические ориентиры, планирование, инновационно активные предприятия, налоговая политика, инвестиционные риски, управление изменениями, экономика знаний.

Strategic guidelines in planning the activities of an innovative enterprise in terms of improving tax policy, investment risks and change management in the knowledge economy

Relevance of the research topic. *The study of the formation of strategic guidelines in planning the activities of innovative enterprises in terms of improving tax policy, investment risks and change management in the knowledge economy is due to the lack of a single algorithm and model of this process.*

Formulation of the problem. *In modern conditions, an important stage in the process of forming strategic guidelines in planning the activities of innovative enterprises is the development of an action program to reduce the degree of risk, which is especially important in improving tax policy, investment risks and change management in the knowledge economy. These facts actualize the research topic.*

Setting the purpose and objectives of the study – *to explore strategic guidelines in planning the activities of an innovative enterprise in terms of improving tax policy, investment risks and change management in the knowledge economy.*

Research method or methodology. *The historical–logical method is used in the article; method of systematization, classification and theoretical generalization; method of logical analysis and synthesis.*

Presentation of the main material (research results). *Updated stages of strategic change management of innovative enterprises, in particular the choice of change management strategy and development of an action program to reduce risks. Based on the existing approaches to change management (active, adaptive and conservative), the management of innovative enterprises is invited to use strategic alternatives to change management for certain activities.*

Field of application of results. *The results of the study can be used in the practice of innovation-oriented enterprises to increase efficiency.*

Conclusions on the article. *According to the results of research it is established that to improve the management system of innovative enterprises it is important to adapt the concept of planning activities and integrate existing strategic directions to form a more effective risk management system based on the principles of knowledge economy. Modern simulation models are proposed to determine the level of risk protection of an innovatively active enterprise in the conditions of improving tax policy, investment risks and change management.*

Keywords: *strategic guidelines, planning, innovative enterprises, tax policy, investment risks, change management, knowledge economy.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Актуальним етапом процесу формування стратегічних орієнтирів у плануванні діяльності сучасних інноваційно активних підприємств є розробка програм зниження ступеня ризику, що включає вибір певних способів впливу на ризики, основними із яких є уникнення ризику; компенсація ризику; збереження ризику; передача і зниження ризику, яким притаманні відповідні прийоми й методи. Вибір необхідного методу залежить від рівня ризику, ймовірності появи ризикової події, досвіду і можливостей підприємства в даній ситуації.

Найбільш оптимальним варіантом вибору способів оптимізації ризиків є обґрунтована комбінація декількох прийомів і методів. Це є особливо актуальним в умовах вдосконалення податкової політики, інвестиційних ризиків та управління змінами в знаннєвій економіці. Зазначені факти актуалізують тему дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Управління змінами на інноваційно активних підприємствах, зокрема у сфері інноваційної діяльності, хоча і являє собою комплексну систему зі сталими принципами, функціями та методами управління, проте має ряд недоліків і

потребує вдосконалення [4–7]. В першу чергу це стосується організаційної складової системи ризик–менеджменту, оскільки функції управління ризиками розосередженні між відділами та посадами, а сам процес часто є досить фрагментарним, що в умовах знаннєвої економіки є неприпустимим.

Формуючи стратегічні напрямки розвитку систем ризик–менеджменту інноваційно активних підприємств, доцільно визначитися із типами ризиків, які виступають об'єктами управління [1, 8–10]. В якості головних доцільно виділити ризики зниження ефективності функціонування, ризики стратегічних змін в умовах вдосконалення податкової політики, інвестиційні ризики [2–3]. До об'єкту управління системи ризик–менеджменту, крім самих ризиків, слід віднести фактори ризиків, рівень ефективності інноваційно активного підприємства, а також економічні відносини між суб'єктами у процесі інноваційного розвитку.

Формулювання цілей статті (постановка завдання) – дослідити стратегічні орієнтири в плануванні діяльності інноваційно активного підприємства в умовах удосконалення податкової політики, інвестиційних ризиків та управління змінами в знаннєвій економіці.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих науко-

вих результатів. Керівництву будь–якого інноваційно активного підприємства доцільно виділити основні моделі, що формалізують актуальну стратегію управління змінами. Наприклад, перша модель управління максимізує прибуток (Π) при обмеженні рівня ризику (R) шляхом установлення максимально припустимого його значення (R'). В другій моделі управління змінами цільовою функцією є мінімізація ризику, а обмеженнями – вимога утримання показників прибутковості на рівні не нижчому за заданий (Π') (див. таблицю) тощо.

Оскільки одним з видів ризиків, притаманних інноваційно активному підприємству, є ризик зниження ефективності функціонування й враховуючи внутрішній зміст ризику підприємства (можливість отримання збитків, недоотримання доходів, відхилення від запланованих результатів), пропонується ідентифікацію й оцінку ризику проводити за відносними відхиленнями показників соціально–економічної ефективності. Це надає об'єктивне кількісне обґрунтування рівня ризику, можливість визначити джерела, причини ризику зниження ефективності інноваційно активного підприємства, розробляти відповідні заходи з його мінімізації за кожним напрямком виникнення ризикової події. Ідентифікацію і розрахунок рівня ризику пропонується здійснювати експертним методом шляхом градації значень

Рівень ризику зниження ефективності функціонування модельного інноваційно активного підприємства за напрямками управління змінами

Напрямок	Рівень		Імовірність появи ризику		Модель управління змінами
	бальна оцінка ризику	градація ризику	коэф.	градація імовірності	
управлінський ризик	1,70	малий	0,40	помірна	$\Pi \rightarrow \max$ $R \leq R'$
ризик військового стану	3,66	високий	0,51	суттєва	$R \rightarrow \min$ $\Pi \rightarrow \Pi'$
міграційний ризик	2,49	середній	0,23	незначна	$\Pi \rightarrow \max$ $R \leq R'$
комерційний ризик	3,81	високий	0,62	висока	$R \rightarrow \min$ $\Pi \rightarrow \Pi'$
маркетинговий ризик	1,99	малий	0,34	помірна	$\Pi \rightarrow \max$ $R \leq R'$
корупційний ризик	1,74	малий	0,23	незначна	$\Pi \rightarrow \max$ $R \leq R'$
епідеміологічний ризик	2,28	середній	0,40	помірна	$\Pi \rightarrow \max$ $R \leq R'$
логістичний ризик	3,74	високий	0,68	висока	$R \rightarrow \min$ $\Pi \rightarrow \Pi'$
інвестиційний ризик	2,99	середній	0,62	висока	$R \rightarrow \min$ $\Pi \rightarrow \Pi'$

відносних відхилень показників соціально-економічної ефективності на окремі інтервали, яким присвоюються визначені бали (наприклад, від 1 до 6 в порядку зростання рівня ризику).

Вибір моделі управління змінами обумовлений напрямками діяльності інноваційно активних підприємств із малим і середнім рівнями ризику при незначній і помірній імовірностях появи ризикової події. В таких випадках пропонується обрати модель управління змінами, за якою відбувається максимізація прибутку за обмеження рівня ризику. Такий підхід виправданий для інноваційно активних підприємств, оскільки рівень соціально-економічної ефективності (дуже високий, високий, достатній) дозволяє прогресивно розвиватися через збільшення кількісних й якісних параметрів діяльності. Суттєвим обмеженням використання даної моделі управління змінами є встановлення максимально припустимого значення рівня ризику, щоб, максимізуючи прибуток, не втратити досягнутий рівень ефективності функціонування.

Для інших напрямків діяльності, що мають високий і максимальний рівні ризику зниження ефективності, доцільно застосовувати модель управління змінами, цільовою функцією якої є мінімізація ризику, а обмеженням – забезпечення показників прибутковості на визначеному рівні – не нижче за заданий. Така модель є виправданою, оскільки основна кількість показників ефективності мають нестійкі тенденції змін, потребують певної стабілізації. Для цього необхідним є мінімізація ризиків (скорочення відхилень показників від нормативів) і забезпечення достатнього рівня прибутку й ефективності.

Наступними етапами формування стратегічних орієнтирів в плануванні інноваційно активного підприємства є вибір стратегії управління змінами, розробка програми зниження ризиків. Базуючись на існуючих підходах щодо управління змінами (активний, адаптивний та консервативний), керівництву інноваційно активних підприємств пропонується використовувати такі альтернативи для окремих напрямків діяльності:

- зважена стратегія управління змінами у процесі стратегічного розвитку (базується на адаптивному підході, якому притаманні господарські операції із середнім рівнем ризику, на збалансованій ризик-позиції інноваційно активного підприємства (коли здійснюються операції, в яких підвищення ризику компенсується адекватною

зміною прибутку). Дана стратегія управління змінами передбачає мінімізацію ризику, максимізацію прибутку, а нейтралізація втрат від ризикової події відбувається безпосередньо за її настання;

- агресивна (чи ризикова) стратегія управління змінами інноваційно активних підприємств спрямована на максимальне використання актуальної інформації і коштів для мінімізації ризиків, тому що підприємства схильні до проведення ризикових операцій, навіть якщо збільшення рівня ризику не компенсується адекватним ростом доходу (агресивна ризик-позиція). За даним підходом інноваційно активні підприємства максимізують прибуток, і за рахунок прогнозування, контролінгу і моніторингу випереджають чи попереджають появу ризикових факторів/подій до їхнього настання.

Використовуючи одну з стратегічних альтернатив (обережну, зважену чи агресивну) управління змінами для окремого напрямку діяльності, що характеризуються відповідними рівнями ризиків, розміром затрат, імовірністю виникнення даних затрат, ризик-позицією підприємств, обраною моделлю, підходами щодо управління ризиками, керівництво інноваційно активних підприємств може ефективніше використовувати систему ризик-менеджменту. Кожен з видів стратегії управління змінами також відрізняється способами, прийомами, методами впливу на ризик.

Основні стратегічні напрями управління змінами повинні відпрацьовуватися через програму управління ризиками, яку розробляє правління інноваційно активного підприємства та затверджують загальні збори акціонерів. Програма повинна відповідати нормам чинного законодавства та нормативним вимогам, узгоджуватися з внутрішніми нормативними документами інноваційно активного підприємства, містити визначення змін, методики і процедури оцінки, аналізу та управління змінами, процедури керування змінами з боку правління, системи ризик-менеджменту і структурних підрозділів підприємства. Виходячи із вищезазначеного, керівна підсистема ризик-менеджменту повинна бути представлена проектною групою, що включатиме як внутрішні служби інноваційно активного підприємства, так і зовнішніх учасників.

Велике значення для формування стратегічних напрямів розвитку системи управління змінами інноваційно активного підприємства є розроблення методики визначення адекватної стратегії

управління ризиками відповідно до кожного напрямку діяльності в умовах удосконалення податкової політики. Дана методика має охоплювати комплекс заходів, спрямованих на забезпечення сталого функціонування інноваційно орієнтованого підприємства і мінімізацію або майже повне усунення можливих втрат (або майже повне усунення) в процесі здійснення тих чи інших стратегічних змін. Тому доцільним є реалізація моделі стратегічного управління змінами інноваційно активного підприємства, що передбачає послідовне проходження етапів:

- визначення цілей, характеру і напрямків стратегічного розвитку інноваційно активного підприємства;

- одержання інформації про ступінь невизначеності зовнішнього і внутрішнього середовища. На основі аналізу такої інформації і з урахуванням ступеня ризику можна правильно визначити ймовірність появи ризикованої події, знайти ступінь ризику та оцінити його вартість;

- визначення ступеня ризику на основі якісного (виявлення усієї сукупності ризиків, їх джерел, причин) і кількісного аналізу (передбачає, насамперед, визначення ймовірності появи ризикової події і безпосереднє кількісне оцінювання ступеню ризику, встановлення припустимого в конкретній ситуації рівня ризику, побудова ризик-карти, що являє собою співвідношення ймовірності ризикової події й рівня відповідного ризику);

- на основі інформації щодо навколишнього середовища, ймовірність, ступінь та величину ризиків розробляються актуальні варіанти ризикованого вкладення капіталу і проводиться оцінювання їх оптимальності шляхом зіставлення очікуваного прибутку й ризику (визначення стратегічної моделі управління змінами).

Висновки

Для вдосконалення системи управління інноваційно активними підприємствами пропонується адаптувати саму концепцію планування діяльності та інтегрувати існуючі стратегічні напрями для формування більш ефективної системи ризик-менеджменту, орієнтуючись на принципи знанневої економіки. Керівну підсистему ризик-менеджменту пропонується представляти проектною групою, що включатиме як внутрішні служби, так і зовнішніх контрагентів. Для визначення рівня ризикозахищеності інноваційного потенціалу підприємства

в умовах удосконалення податкової політики, інвестиційних ризиків та управління змінами пропонуються наступні імітаційні моделі: перша – передбачає впровадження лише стратегічних напрямків управління ризиками інноваційної діяльності; друга – передбачає, ще й використання механізму формування інноваційного потенціалу; третя – додатково враховує ще й фінансові затрати на придбання та впровадження програмних засобів.

Список використаних джерел

1. Вдовенко Н.М., Федірець О.В., Зось-Кіор М.В., Гнатенко І.А. Роль енергоринку в менеджменті ресурсозбереження та ресурсоефективності конкурентоспроможних підприємств агропродовольчої сфери. Український журнал прикладної економіки. 2020. Том 5. № 4. С. 222–229.

2. Воронько-Невіднича Т. В., Лещин Д. І., Василенко М. В. Управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах нестабільного ринкового середовища. Глобальні та національні проблеми економіки. 2018. № 15. С. 23–27.

3. Ходаківська О.В., Патица Н.І., Гаргасас А. Методологічні основи оцінки конкурентоспроможності сільського господарства. Механізм регулювання економіки. 2019. № 2. С. 34–40.

4. Шубравська О. В. Агропродовольчий розвиток України в контексті глобальних викликів. Економіка АПК. 2014. № 7. С. 52–58.

5. Bilan Y., Zos-Kior M., Nitsenko V., Sinelnikau U., Ilin V. Projecting the social component of the efficient management of land resources. Journal of Security and Sustainability. Issues. 2017. № 7(2). P. 287–300.

6. Brockova K., Rossokha V., Chaban V., Zos-Kior M., Hnatenko I., Rubezhanska V. (2021). Economic mechanism of optimizing the innovation investment program of the development of agro-industrial production. Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development, 43.1, 129–135.

7. Halytskyi O., Polenkova M., Fedirets O., Brezhnieva-Yermolenko O., Hanzuk S. (2021). Mathematical risk assessment model for biodiesel production projects in Ukraine agriculture. Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice, 2(37), 280–286.

8. Hutorov A. O., Hutorova O. O., Lupenko Yu. O., Yermolenko O. A., Voronko-Nevidnycha T. V. (2019). Modeling of the Cycle of Reproduction Process in the Agrarian Sector of Economy (Ukraine). Revista Espacios, 40.7, 19.

9. Lozhachevska O., Navrotska T., Melnyk O., Kapinus L., Zos-Kior M., Hnatenko I. (2021). Management of logistics

and marketing behavior of innovation clusters in territorial communities in the context of digitalization of society and the online market. *Laplace in Journal*, 7(3), 315–323.

10. Zos–Kior M., Hnatenko I., Isai O., Shtuler I., Sam–borskyi O., Rubezhanska V. (2020). Management of Efficiency of the Energy and Resource Saving Innovative Projects at the Processing Enterprises. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*, 42.4, 504–515.

References

1. Vdovenko N.M., Fedirets O.V., Zos–Kior M.V., Hnatenko I.A. (2020). The role of the energy market in the management of resource conservation and resource efficiency of competitive enterprises in the agri–food sector. *Ukrayins'kyi zhurnal prykladnoyi ekonomiky [Ukrainian Journal of Applied Economics]*, 5.4, 222–229.

2. Voronko–Nevidnycha T.V., Leshchyn D.I., Vasylenko M.V. (2018). Management of enterprise competitiveness in an unstable market environment. *Hlobal'ni ta natsional'ni problemy ekonomiky [Global and national economic problems]*, 15, 23–27.

3. Khodakivska O.V., Patyka N.I., Gargasas A. (2019). Methodological bases for assessing the competitiveness of agriculture. *Mekhanizm rehulyuvannya ekonomiky [The mechanism of economic regulation]*, 2, 34–40.

4. Shubravskaya O. V. (2014). Agri–food development of Ukraine in the context of global challenges. *Ekonomika APK [Economy of the AIC]*, 7, 52–58.

5. Bilan Y., Zos–Kior M., Nitsenko V., Sinelnikau U., Ilin V. (2017). Projecting the social component of the efficient management of land resources. *Journal of Security and Sustainability*, 7(2), 287–300.

6. Brockova K., Rossokha V., Chaban V., Zos–Kior M., Hnatenko I., Rubezhanska V. (2021). Economic mechanism of optimizing the innovation investment program of the development of agro–industrial production. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*, 43.1, 129–135.

7. Halytskyi O., Polenkova M., Fedirets O., Brezhnieva–Yermolenko O., Hanzhuk S. (2021). Mathematical risk assessment model for biodiesel production projects in Ukraine agriculture. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 2(37), 280–286.

8. Hutorov A. O., Hutorova O. O., Lupenko Yu. O., Yermolenko O. A., Voronko–Nevidnycha T. V. (2019). Modeling of the Cycle of Reproduction Process in the Agrarian Sector of Economy (Ukraine). *Revista Espacios*, 40.7, 19.

9. Lozhachevska O., Navrotska T., Melnyk O., Kapinus L., Zos–Kior M., Hnatenko I. (2021). Management of lo–

gistics and marketing behavior of innovation clusters in territorial communities in the context of digitalization of society and the online market. *Laplace in Journal*, 7(3), 315–323.

10. Zos–Kior M., Hnatenko I., Isai O., Shtuler I., Sam–borskyi O., Rubezhanska V. (2020). Management of Efficiency of the Energy and Resource Saving Innovative Projects at the Processing Enterprises. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*, 42.4, 504–515.

Дані про авторів

Шимановська–Діанич Людмила Михайлівна, д.е.н., професор, завідувач кафедри менеджменту, Полтавський університет економіки і торгівлі, м. Полтава, Україна

Шкробот Маріна Володимирівна

к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту підприємств, Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», м. Київ, Україна

Бережна Юлія Геннадіївна

к.е.н., доцент, доцент кафедри економіки підприємства, маркетингу та економічної теорії, Луганський національний аграрний університет, м. Слов'янськ, Україна

Гнатенко Ірина Анатоліївна

д.е.н., професор, професор кафедри підприємництва та бізнесу, Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ, Україна

Данные об авторах

Шимановская–Дианич Людмила Михайловна, д.э.н., профессор, заведующая кафедрой менеджмента, Полтавский университет экономики и торговли, г. Полтава, Украина

Шкробот Марина Владимировна

к. э.н., доцент, доцент кафедры менеджмента предприятий, Национальный технический университет Украины «Киевский политехнический институт имени Игоря Сикорского», г. Киев, Украина

Бережная Юлия Геннадиевна

к.э.н., доцент, доцент кафедры экономики предприятия, маркетинга и экономической теории, Луганский национальный аграрный университет, г. Славянск, Украина

Гнатенко Ирина Анатольевна

д.э.н., профессор, профессор кафедры предпринимательства и бизнеса, Киевский национальный университет технологий и дизайна, г. Киев, Украина

Data about the authors

Shymanovska-Dianyach Lyudmyla,

Dr. Sc. (Economics), Professor, Head of the Department of Management, Poltava University of Economics and Trade, Poltava, Ukraine

Marina Shkrobot,

PhD (Economics), Associate Professor, Associate Professor of the Department of Enterprise Management, National Technical University of Ukraine «Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute», Kyiv, Ukraine

Berezhna Yuliya,

PhD in Economics, Assistant Professor, Assistant Professor of the Department of Business Economics, Marketing and Economic Theory, Luhansk National Agrarian University, Slavyansk, Ukraine

Iryna Hnatenko,

Dr. Sc. (Economics), Professor, Professor of the Department of Entrepreneurship and Business, Kyiv National University of Technologies and Design, Ukraine, Kyiv